

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVI. évfolyam 4. szám. 2015. február 15.

Ára 0,80 lej

A fiatalokban látjuk a jövőt

Beszélgetés Kató Béla püspökkel

Tavaly év elején Kató Béla püspök lapunknak adott interjújában azt nyilatkozta, hogy a megálmodott terveket életbe kell ültetni. Vajon sikerült-e megvalósítani a tervezett feladatokat, miként lehet értékelni az elmúlt évet, és milyen feladatok várnak idén az egyházi vezetésre? – ezekről kérdeztük nemrég Kató Béla püspököt.

– Az elmúlt esztendőben a legnagyobb kihívást az jelentette, hogyan tudjuk a közösséget megőrizni, megtartani. Mindent, amit elvégeztünk, ennek a közösségnek a formálására irányult. A legfontosabb az volt, hogy az igehirde-

tés mindenhol fenntartassék. Arra törekedtünk, hogy egyetlen prédikáló szék se maradjon üresen, s hála Istennek, egyetlen gyülekezetet sem

(Folytatása az 5. oldalon)

Böjti tanácsok gyülekezeteink számára

Böjtölni reformátusként is lehet. Ehhez nyújt segítséget az alábbi böjti „kiskaté”. A böjt értelme: magunkat jobban Isten szolgálatára szánni. Ennek eszköze lehet valamilyen ételtől, élvezeti cikktől (pl. kávé, édesség, cigaretta, alkohol) való tartózkodás 6 héten keresztül, mert valahányszor magunkhoz akarnánk venni, s mégis lemondunk róla, a magunknak való kedveskedés helyett Istennek ajánljuk figyelmünket és önmagunkat. A böjtnak mindig van célja, tehát elhatározzuk, hogy miért szeretnénk ilyenformán böjtölni. Az önmegtagadásnak úgy van értelme, ha nem pusztán önsanyargatás, hanem egyben nyitás is Isten országa felé. A böjt másik lehetősége: Isten akaratára tudatosan hangoztatni – akár az alábbi szempontsor alapján.

Böjtnaptár

1. A böjt kezdőnapja vasárnap, böjtfő: családdal együtt menjünk istentiszteletre. (Ha valaki egyedül él, rokonával vagy barátjával.)
2. Tartózkodjunk a televíziótól, amivel visszavonulót fújunk lelki szféráinkba, jelezvén, hogy az ünnep megkezdődött!
3. Vegyük fel valakinek a keresztjét, segítsünk terheinek hordozásában – amiképpen Cirénei Simon! Lehet szomszéd, barát, családtag, munkatárs vagy bárki, aki valamilyen különlegesen nehéz terhet kell,

Fodorné Nagy Sarolta

(Folytatása a 8. oldalon)

Bustya Dezső – a főszerkesztő

Idén februárban tölti 80. életévét Bustya Dezső, egyházkerületünk egykori főjegyzője, akinek szerkesztésében jelent meg először az Üzenet Marosvásárhelyen 25 évvel ezelőtt. A lap szerkesztőbizottsága néhány hónap múlva átköltözött Kolozsvárra, Bustya Dezső marosvásárhelyi lelkipásztort pedig néhány év elteltével megválasztották főjegyzőnek, így Kolozsvárra kerülését követően újra lapunk főszerkesztője lett.

Az Üzenet egykori szerkesztőjét Ötvös József marosvásárhelyi lelkipásztor alábbi írásával köszöntjük, aki a lap megalakulásától kezdve annak leghűségesebb munkatársai közé tartozik.

Kedves és megható számomra ezt így leírni: Bustya Dezső – a főszerkesztő; egy kicsit büszkén és mókásan toldom hozzá: ő volt az „első főszerkesztő”. Azóta gyülekezeti vagy megyei lapnál – külső-belső munkatársként – még megismertem egy-két főszerkesz-

tőt, Dezső bácsi azonban más volt, utánozhatatlan, összehasonlíthatatlan, és ő mindig is vállalta másságát, egyéniségét.

Most – amikor nyolcvanéves korában köszönti ez a visszaemlékezés – döbbenek rá: egy negyedszázaddal ezelőtt, amikor az

Erdélyi Református Egyházkerület ma is megjelenő gyülekezeti lapjának főszerkesztésével bízták meg, éppen ötvenöt éves volt. Nem azért lett ő a főszerkesztő, mert legszebb férfikorába lépett a nagy reményeket fakasztó kelet-európai változások idején. Úgy emlékszem – ez magától értetődő volt, ezért nem kérte senki tőle a hivatalos pecsétes kinevezési igazolást, hanem örültünk, amikor befogadott maga mellé szerkesztőnek.

Soha vissza nem térő és felejtethetetlen hangulata volt Erdélyben, Marosvásárhelyen a negyedszázaddal ezelőtti március idusának. Közel két emberöltőnyi idő alatt csak bezárt szobában simogattuk meg Bibliában vagy Petőfi-kötet-

ben őrzött piros-fehér-zöld szalagjainkat, s 1990. március 15-én végre szabad magyarhimnuszénekléssel, addig elrejtett nemzeti zászlóval, kihúzott derékkal vonulhattunk fel a Postaréten magyar nemzeti ünnepet ünnepelni. (A mellénk beköltözötteket ez

(Folytatása a 3. oldalon)

Barangolások bibliai tájakon

Mennyei Jeruzsálem

Hosszú út végéhez értünk, amire három évvel ezelőtt indultunk el. Mintegy ötven bibliai helységről álltunk meg, és próbáltuk megérteni, mi is történt ott a bibliai időkben. Legfőbb célunk az volt, hogy e helyek üzenetét megértsük, hogy ezáltal is erősödjön hitünk. Most különös végállomáshoz értünk, a mennyei Jeruzsálemhez. Ezt a várost János apostol látta meg, amikor Domitianus császár Pátmosz szigetére száműzte. A császár célja az volt, hogy János szigetelődjön el a gyülekezetektől, ne tudja azokat erősíteni. Ám itt is igaz lett, amit József története így fogalmaz meg: az emberek rosszat gondolnak, de Isten azt jóra gondolta fordítani.

János valóban távol került a gyülekezetektől, de ez olyan áldásokat hozott a mindenkori gyülekezetek és keresztyének számára, aminek értéke felbecsülhetetlen. Így született meg a Jelenések könyve. Ennek végén János leírja azt a csodálatos várost, amit Isten megmutatott neki. Ez ajándék mindazok számára, akik földi életükben Istennel jártak. Egészen más, mint a földi Jeruzsálem, hisz azt bűnös emberek építették, s ezért magán viseli az ember

minden nyomorúságának nyomát. Azért olyan jó, hogy az Ige ezt nekünk megmutatja, mert így mi már vágyakozhatunk e város után, ahol nem lesz sem fájdalom, sem szenvedés, sem halál. Különösen életünk nehéz pillanataiban, amikor szenvedünk, tudhatjuk: van egy csodálatos város, ahol a bűnnek már nincs semmi helye.

János magas hegyen állva pillantja meg a mennyei Jeruzsálemet, amelyet falak vesznek körül. A fal egyfelől választóvonalat jelent a kint és bent között, másfelől a bent lévőknek biztonságot és védelmet nyújt. A városban bőven van hely mindazok számára, akik a nyitott kapukon bemennek. A kapuk nyitva vannak, Jézus még mindig hívja a megfáradtakat és megterhelteket. Hív, mert a falakon kívül nincs igazi élet, az csak a falakon belül van. A kérdés mindenki számára személyesen hangzik: bementünk-e már a Jézus Krisztusban való igaz hit által e városba? Aki nem Benne hisz, az kinn marad. A nyitott kapu nemcsak azt jelenti, hogy mi bemehetünk, hanem azt a szent feladatot rója ránk, hogy másokat is hívogassunk.

*

A város a világosság helye lesz. Pedig nem lesz benne sem Nap, sem Hold. A teremtés idején a két világítótestnek az volt a feladata, hogy elválassza az éjszakát a nappaltól, a munkát a pihenéstől. Itt a földön nem lehet Nap és Hold nélkül élni, de a mennyei Jeruzsálemben ezekre már nem lesz szükség, mert Isten dicsősége teljességgel megvilágítja a várost. Krisztus lesz e városnak a világossága, aki eltörölte a halál sötétségét, és nyilvánosságra hozta az élet világosságát. E dicső világosságnak a valóságát már most is tapasztaljuk. Aki hisz Krisztusban, az már most világosságban él.

*

Az iszlám szent háború

A keresztyén időszámítás 622. éve a mohamedán időszámítás 1. éve. Akkor menekült el Mohamed Mekka városából, mert az ottaniak nem hitték tanai isteni kinyilatkoztatásában. Nemsokára számos beduin törzs mohamedánná – ahogy ők mondják, muszlimmá (igazhívóvé) – vált. Az új vallást fegyveresen is terjesztették. A szerintük igaz hit, az iszlám tanait szép szóra fel nem vevők ellen háborút indítottak. Mohamed 630-ban harcosaival elfoglalta Mekkát. Két év múlva meghalt, de addig az iszlám birodalomban egyesített színt minden arabot.

Az új hit harcosai 635-ben a szomszédos országok ellen indultak hódító hadjáratokra. Hamarosan zsugorodni kezdett a keresztyén vallású Bizánci Birodalom. Az iszlám félholdja ragyogott Észak-Afrikától Indiáig. Az arabok 711-ben átkeltek a Gibraltári-szoroson Európába. Az Ibériai-félsziget nagy része uralmuk alá került. Kis-Ázsia felől Bizánc falai alá nyomultak. Többször sikertelenül ostromolták, 1453-ban az Oszmán Török Birodalom szultán-

ja elfoglalta. 732-ben Párizstól délre, Poitiers-nél Martell Károlynak, a frank király major domusának sikerült megállítania egy csatában az előretörő muzulmánokat. Ha Martell Károly akkor veszt, talán másként alakult volna a világtörténelem és a civilizáció. Európa mohamedán uralom alá juthatott volna.

Az iszlám katonai térhódítását a szent háború tana és gyakorlata tette lehetővé. A mohamedán vallás öt alappillére mellé hatodiknak szokták számítani a dzsihádot (szent háborút). E szerint minden igazhívó kötelessége hitének fegyverrel történő terjesztése. Egy igazhívó harcos – az iszlám szerint – a csatában négy hitetlennel ér fel. Győzelem esetén a hit bajnokai zsákmányt kapnak. A szent háborúban eleső mohamedán harcos pedig a paradicsomba jut. Ott kellemes, hűvös, árnyas, dús növényzetű, vízben bővelkedő kertben pompás ételek, italok és gyönyörű nők, a hurik részesítik korántsem aszketikus örömeikben. Ez az állapot örökké tart. Betegség, szegénység, megöregedés és halál ismeretlen a paradicsomban.

Csohány János

Bibliaolvasó kalauz

Március

1. V	Ez 16,1–35	Jn 12,37–43
2. H	Ez 16,36–52	Jn 12,44–50
3. K	Ez 16,53–63	Jn 13,1–11
4. Sze	Ez 17	Jn 13,12–20
5. Cs	Ez 18,1–20	Jn 13,21–30
6. P	Ez 18,21–32	Jn 13,31–35
7. Szo	Ez 19	Jn 13,36–38
8. V	Ez 20,1–31	Jn 14,1–6
9. H	Ez 20,32–44	Jn 14,7–11
10. K	Ez 21,1–22	Jn 14,12–14
11. Sze	Ez 21,23–37	Jn 14,15–21
12. Cs	Ez 22	Jn 14,22–24
13. P	Ez 23,1–21	Jn 14,25–31
14. Szo	Ez 23,22–49	Jn 15,1–8
15. V	Ez 24,1–14	Jn 15,9–11
16. H	Ez 24,15–27	Jn 15,12–17
17. K	Ez 25	Jn 15,18–27
18. Sze	Ez 26	Jn 16,1–4a
19. Cs	Ez 27	Jn 16,4b–11
20. P	Ez 28	Jn 16,12–15
21. Szo	Ez 29	Jn 16,16–23a
22. V	Ez 30	Jn 16,23b–28
23. H	Ez 31	Jn 16,29–33
24. K	Ez 32	Jn 17,1–5
25. Sze	Ez 33,1–20	Jn 17,6–19
26. Cs	Ez 33,21–33	Jn 17,20–26
27. P	Ez 34	Jn 18,1–11
28. Szo	Ez 35	Jn 18,12–18
29. V	Ez 36,1–21	Jn 18,19–23
30. H	Ez 36,22–38	Jn 18,24–27
31. K	Ez 37	Jn 18,28–32

János látta a mennyei Jeruzsálemet, s ezzel be is fejezhetné mondandóját. De nem teszi, még valamit el akar mondani. És ez az ítélet, a figyelmeztetés, az intés szava. A nyitott kapuk hallatán azt gondolnánk, mindenki be fog menni a városba. De ez nem így lesz. A mennyei Jeruzsálemben nem fognak bemenni azok, akik tudatosan hitetlenül élnek. Ezeket az ige ebekhez hasonlítja. Az ókori Keleten a kutya általában a városon kívül kóboroltak. Félelmetes a hasonlat. A hit nélküli ember olyan, mint a kóbor kutya, sehol sincs menedéke.

Miért van ítélet még itt is, ahol csak szép dolgokról hallottunk? Azért, hogy Isten megsza- badítson minket minden közömböségtől és felelőtlenégtől. Az ítélet célja az – ahogy azt Kálvin megfogalmazta –, hogy Krisztushoz vezessen minket. Ahhoz a Krisztushoz, aki azért hullatta vérért, hogy az megtisztítson minket minden hitetlenségtől. Ezekkel nem lehet bemenni a mennyei Jeruzsálemben. Oda csak hit által juthatunk be.

*

E sorozatnak is az volt a célja, hogy eljussunk Krisztushoz, s benne megtaláljunk mindent: igazi, áldott életet a földön és örök életet majd odaát. Ha a sorozat ebben segíthetett minket, akkor Istené legyen a dicsőség!

Olvasandó igék: Mt 11,28; 1Jn 1,9; Jel 21,2.12.22.23, 22,5.15.

Lőrincz István

Bustya Dezső – a főszerkesztő

(Folytatás az 1. oldalról)

annyira irritálta, hogy négy nap múlva feketére festették a marosvásárhelyi márciust.)

Úgy emlékszem, arra az első szabad március 15-ére jelent meg az Üzenet első száma 25 000 példányban, rotációs nyomással és hagyományos napilap formátumban, 64 flekkel. Az utolsó szót, szerkesztői kifejezést a „marosvásárhelyi Üzenet” szerkesztőségi ülésén hallottam először, amikor Bustya Dezső főszerkesztő beosztotta és kiosztotta a következő lapszámot, s számomra az utolsó oldalon megjelenő hírek, híradások kétflekkés felelősségét jelölte meg. Ez is tipikusan Bustya Dezső-i volt, hiszen akkor – legalábbis szerintem – Marosvásárhely és a református Erdély nagy nevei fogadtak szót neki, s adták le megszabott időre a beígért írásokat, mert pontossága híres és hírhedt volt.

Mivel minden nagy és fontos embert körülvesznek igaz vagy csak félig igaz történetek, róla is maradtak fenn mondák. Még a Vártemplom alatti Teleki-ház földszintjén volt az Alsóvárosi Református Egyházközség lelkészi irodája, ahova minden hétköznap reggel bement, majd 10 órakor, kézításkájában a Bibliával elindult család-látogatni. Ez így történt télenyáron, esőben és hóban egyaránt. A monda szerint két férfi vitatkozott a Vártemplom alatti járdán a pontos óra beállításáról, amikor az egyik így szólt:

– Nekem van igazam, most pontosan 10,00 óra, mert Bustya Dezső tiszteletes úr most lépett ki a kapun.

Negyedszázados visszatekintésben úgy emlékszem, két olyan sajátossága volt egyéniségének, amiért megkérdőjelezhetetlenül ő volt, ő kellett legyen a Marosvásárhelyen megjelenő erdélyi református gyülekezeti újság főszerkesztője. Szerényen, alázattal jegy-

zem meg: abban az időben olyan nagynevű református lelképásztorok szolgáltak abban a városban, hogy nehéz volt egy valakit „fölkéjük” helyezni. Bustya Dezső teológus tekintélye, rendet és pontosságot megkövetelő egyénisége predestinálta arra, hogy Csiha Kálmán, Dávid Lajos, Fülöp G. Dénes, Juhász András, Varga László és a Marosszentkirályon szolgáló Adorján Kálmán lelképásztori közösségben az ő szava legyen a döntő. Ezt ő példaadóan el is végezte.

Másik nagy főszerkesztői erénye volt az akkor nagy tekintélynek tartott világiak beszerzése. Szerkesztőségi üléseken ismerhettem meg közelebbről is Tonk Sándor akadémiai kutatót (később egyházkerületi főgondnokot), Marosi Barna író, újságíró (Molter Károly fiát), Kocsis János jogtanácsost (később egyházkerületi főgondnokot), Imre Ernő jogászt (Marosvásárhely emblematiszta személyiségét), Varró Ilona író (Szekely János feleségét), Nagy Attila orvos-költőt. (Elnézést kérek azoktól, akiket egy emberöltőnyi időtávolságból kifelejtettem.)

Bustya Dezső akkor még el sem árulta nekünk, hogy neki azért már volt némi újságszerkesztői „előgyakorlata, múltja”, amiért még húszéves kora előtt politikai fogolyként a börtönt is megjárta. Azt sem árulta el, de mi tudtuk, a lap pontos megjelenése érdekében még a nyomdába is maga a főszerkesztő ment be, s néha – valóságosan is – nyomdafestékes ingben érkezett haza.

Nagyszébenben ismertem meg vízaknai lelképásztoroként, s ott is olyan tekintélye volt, féltem volna a húsz évvel idősebb kollégát letegezni. Ez a „főszerkesztő–szerkesztő” kapcsolat annyira megnyitotta feléje az utamat, hogy a következő felajánlás után már vissza tudtam tegezni, s most örömmel mondhatom, írhatom így:

Kedves Bustya Dezső! Köszönöm, hogy főszerkesztőm voltál, jó volt pár hónapig együtt dolgozni. Isten éltesen még sokáig közöttünk!

A mézárólásról a média csak röviden tájékoztatott.

Íme csupán néhány borzalom a sok közül, amely a tavalyi esztendő folyamán történt. S amelyben az áldozatok többsége gyermek, fiatal volt. Miért nem gyászolta őket is a világ? Talán azért, mert egyesek nem voltak keresztények, hanem muzulmánok? Esetleg ha mégis keresztények, akkor „csak” feketék?

Nem vallásokat kigúnyoló újságírók haltak meg, hanem ártatlan civilek, gyermekek, iskolába járó ártatlan fiatalok, akikért kevés ember emelt fel és tartott magasba táblát Je suis enfant aussi! (Én is gyermek vagyok!) felirattal. Milliók sem tüntettek a világ kulturált (?) részén – Európa, Észak-Amerika, Ausztrália –, hogy elítéljék a gyilkosokat. Vajon miért? Csupán azért, mert a véres események nem Nyugat-Európában történtek? Mert az áldozatok nem újságírók voltak? Nehezen lehet megérteni. Tény azonban, hogy mindannyian érezzük: a világban igenis kettős mércével mérnek. Pedig a gyilkosság mindenféle szempontból bün.

Ki nézné ki belőle?

„Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” 1Sám 17,17

Lieb Leó és Reök Cecilia gyermekének, Mihálynak festői hajlama korán megmutakozott. Az árván maradt gyermek bátyja és gyámja azonban nem hitt a gondjaira bízott gyermek tehetségében. Bár a gyermeknek művészeti iskolában lett volna a helye, a szkeptikus nagybácsi asztalosinasnak adta. Vajon mit szolt volna, ha egy láthatatlan kéz fellebbenti előtte egy pillanatra a jövő fátylát, és látja a lebecsült gyermekben a későbbi festőművészt, Munkácsy Mihály világsikerét?

Az életben sokszor meg kell küzdenünk környezetünk lekicsinylő ajakbiggyesztésével. Az elfogult emberek ösztönösen csak a külsőségre figyelnek, ezért nem láthatják meg azt, amivé az évek során válhat az, akit lenéznek. Ha valaki mégis többre viszi, mint amennyire a gúnyos külvilág becsülte, máris megszületnek az irigy, gonoszok megjegyzések: nézd csak, ki nézte volna ki belőle?

Az általános és ösztönös emberi gondolkodásmóddal szemben Isten sosem azt nézi, milyen az, aki előtte áll, hanem azt, hogy mivé válhat – az ő segítségével. Jézus is, az előtte összeomló Simonban, az egyszerű halászban, meglátja Pétert, a kösziklát és az apostolt; Jakabban és Jánosban, a mennydörgés fiaiban a vértanút és a szeretett tanítványt; Mátéban, a gyűlölt vámszedőben, az evangélium íróját; a kiközösített Zákéusban az üdvösséget nyert embert; Saulban Pált... és folytathatnám.

Te se keseredj el, ha lenéznek, ha megvetnek. Jézusra nézz, aki biztosan többre becsül, mint az emberek: életét adta érted, hogy megváltson. Vele te is újrakezdhetsz mindent. Ha eddigi életed csődélmények sorozata volt, életed kezd el újra – Vele. Valahogy úgy, ahogy Simon is újra kivetette hálóját Jézus szavára. Ne a magad esetlenségére és gyengeségére nézz, hanem arra, hogy milyen hatalmas Jézus! Bízál benne! Ő nem végez félmunkát. Napvilágra hozza belőled azt, amit eltervezett.

Veress László

És ugyanolyan bün a megkülönböztetés is, hiszen nemhiába olvassuk a Gal 3,28-ban, hogy „nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban”.

A párizsi terrorcselekményeket követően egyes újságok idézik Ferenc pápa egy korábbi érdekes, ugyanakkor megdöbbentő nyilatkozatát, mely szerint a világban különböző helyeken zajló, egyre gyakoribb fegyveres konfliktusok valójában a harmadik világháborút jelentik. Hogy ez az állítás mennyire valós, nehezen tudjuk megállapítani, viszont reméljük, nem lesz igaz a annak a 19. században élt filozófusnak, aki szerint a harmadik világ(?)háború a világ-vallásokról fog szólni.

Somogyi Botond

Kettős mérce

A Boko Haram szélsőséges iszlám szervezet terroristái Nigéria északi részében több mint 176 diáklányt öltek meg és 900 iskolát pusztítottak el. A csoport különben idén január elsején több száz gyermeket, nőt és idős embert mézárolt le, köztük egy szülő nőt és félig világra jött gyermekét is.

A hírek között csupán elvétve lehetett olvasni e borzalmakról.

A mexikói Igualában október végén 43 – baloldali nézeteket valló – tüntető egyetemistát mézároltak le, égettek el és temettek jeltelen sírba eddig ismeretlen tettesek.

A megdöbbentő hírről nem sokan tudunk.

Több mint 130 gyermek halt meg és 250 sebesültje volt annak a támadásnak, amelyet egy pakisztáni katonai iskolában tálib fegyveresek követtek el december közepén. A tanárok mellett magas rangú katonatisztek gyermekei is a golyók áldozataivá váltak.

Gyermekeink és a hitvédelem

Egy első osztályos fiúcska hazament az iskolából és mesélni kezdte a „jehovista” osztálytársával való beszélgetést. Szünetben a mennyországról folyt a beszélgetés és a fiú lelkében nyomot hagyott a sok új információ. Tudták az osztálytársukról, hogy ő más, mint a többi, mégis a társuk volt. De amikor a gyerekek átváltottak vallásos témára, akkor az ő szókinca nem egyezett a többi gyerekével, az ő nyelve speciális terminológiára volt leszűkítve.

A szakirodalom szerint azok a gyermekek, akiket konzervatívan nevelnek, akik egy szekta berkeiben nőnek fel, szinte burokból, külön gyermekek lesznek, gátlásaik lesznek a társas érintkezésben, erős befolyásolás alatt vannak. Nem értik meg tanulóiraikat az iskolákban, elszigetelődnek tőlük, és maradandó károsodás mutatható ki lelki világukban. Természetesen nem általánosíthatunk és nem minden kisgyermek válna egyházbeteg felnőtté, mégis ez a jelenség létezik és gyermekeink találkozni fognak vele.

Egyre több erdélyi fiatal jár Magyarországra egyházi rendezvényekre, ahol készenlétben állnak szekták tagjai és azt keresik, kit lehet becserkészni. Beszélgetést kezdeményeznek az újnak látszó résztvevőkkel és elhívják őket „igazi, őskeresztény életközösségbe”, ahonnan nincs menekvés. Szakítanak családjukkal, otthonukkal. Azt mondanánk, ez a veszély minket nem érint, de hasonló „keresztények” Magyarországon szinte minden egyházi rendezvényen megjelennek. Befizetnek a találkozókra, jelentkeznek a református ifjúsági programokra, a társkereső programokon is jelen vannak. Néhány munkatárs a keresztény ifjúsági rendezvényeken azzal foglalkozik,

hogy az alkalmakon figyelik a gyanús résztvevőket, és próbálják kiszűrni, kiutasítani a tábor területéről azokat, akiket felismernek viselkedésükről. A magyarországi rendezvények nyitottak az erdélyi fiatalok számára, ezért gyerekeink és fiataljaink – mivel nem ismerik a magyarországi veszélyeket – kétszeresen ki vannak téve ennek. Vajon az IKE rendezvényein is vannak hasonlóak? Mennyi idő múlva jelennek meg nálunk is?

A fiatalok összetartásában nagy felelősség hárul az IKE-rendezvényekre

Ehhez a témához kapcsolódik az is, hogy a keresztény internetes társkeresőkön úgy mutatkoznak be a különböző „alapítványok” vezetői és tagjai, hogy ne lehessen következtetni a felekezeti hátterükre. Fiataljaink, gyermekeink nem fogják tudni, kivel leveleznek.

Mi lesz akkor, ha a három fiam valamilyen újprotestáns lányt fog megszeretni? Az újprotestánsok nemigen engedélyezik a vegyes házasságot.

Gyermekeinkre vigyáznunk kell, hogy ne váljanak egyházbetegekké. A keresztény családban (lelkészcsaládokban is!) könnyebben kialakul a megfelelési kényszer, a szorongás, a teljesítménykényszeres viselkedés. Tehát nemcsak mások rossz hatásától kell őket védelmeznünk,

hanem sokszor saját egyházi berkeinkben burjánzó vadhajtásoktól is.

Figyelniük kell, milyen sok negatív hatás érheti gyermekeinket egyházon belül is. Figyeljünk arra, mennyit panaszkodunk gyermekeink előtt más lelkészekre, gyülekezeti tagokra, mennyit szidjuk az egyházi vezetést. Mit hall a gyermek a szülők szájából? Csak panaszszó ivódik bele, vagy helyet kap a hála is? Megérik-e gyermekeink az egyházban a közösség megtartó erejét? Az, hogy milyen hatások érik a „kicsi egyháztagokat”, nagymértékben befolyásolják majd későbbi magatartásukat is.

Aggódok amiatt, hogy fiataljaink jelentős része „kikonfirmál” a gyülekezetből, pontosabban elveszti kapcsolatát az egyházzal. Visky István szerint az egyház intézményként jelenik meg a társadalomban, a fiatalok pedig nem szeretik a tekintélyt. A lelképásztornak éppen ezért nem tekintélyként, hanem válaszadóként kell fellépnie fiataljaival szemben. Akik választ keresnek, kételkednek. Ha pedig az egyházban nem kapnak választ, akkor az internet és a média

fog válaszolni kérdéseikre. A fiatalok hevesek, forradalmárok, készek „meghalni egy igazságért”. Az egyház akkor jár el helyesen, ha a fiataloknak az egyedüli Igazságot próbálja meg felmutatni, amelyért érdemes élni és meghalni is.

Ha a gyermekek nem akarnak istentiszteletre járni, akkor legalább az ifjúsági órákba kell őket bevonni, feladatot adni nekik, megbízni bennük, integrálni a gyülekezet közösségébe. Be kell látni, hogy az istentisztelet nem egészen egy tini műfaja. Ezért van szükség ifjúsági és más, fiatalokat megszólító alternatív programokra is. Hiszem, hogy az imádságon túl szükség van még sok-sok beszélgetésre is gyermekeinkkel, melyet nem szabad megspórolni.

Ambrus Melinda
Csekelaka

Szabadság a szerelemben

Környezetünkben, ismeretségi körünkben egyre több szakításról, válásról hallunk. Az embereknek gyakran vannak ugyanis hamis elvárásai a másik féllel szemben. Vigyázzunk, ne tegyünk ki másokat érzelmi zsarolásnak, vallási alapon sem. Az alábbiakban egy ilyen történet szereplőjével beszélgettünk.

– Kedves Zsolt, számodra kényelmetlen témáról kérdezlek. Sokáig „szurkoltunk” neked és barátnődnél, mivel úgy láttuk, ragaszkodtok egymáshoz, annak ellenére, hogy te református vagy, ő pedig újprotestáns felekezethez tartozik. Mi történt veletek?

– Három évig udvaroltam Andreának, aki prédikátor leánya. Szerettük egymást, ám szakított velem. Nemsokára már a saját felekezetéhez tartozó fiúval járt. A szakításban nagy szerepet játszott a felekezeti különbözőség. Jobb lett volna, ha Andrea szülei a legelején megmondják nekem a valóságot.

– Gondoltál-e arra, hogy az új felekezetnél újrakeresztelkedj?

– Igen, de nem tettem meg.

– Ha áttértél volna, nem történt volna meg a szakítás?

– Szerintem nem. Ők arra számítottak, hogy áttérek. Egy időben Andi azt mondta, csatlakozna a református egyházhoz és szeretne konfirmálni, de aztán meggondolta magát. Én nem kértem ezt tőle. Szerintem egy kapcsolatban fontos, hogy szabadságot adj a másiknak.

– A lelképásztorod szerint a lánynak többé már nem lesz olyan rendes barátja, mint te...

– Megismertem az új fiút, aki már az első találkozásunk alkalmával meg akart verni.

– Mennyire befolyásolja mindez az Istenrel való kapcsolatodat? Haragszol Istenre?

– Nem haragszom Rá.

– Mi volt a legnehezebb számodra?

– Szomszédok vagyunk, és sokat láttam őt, én pedig egyedül maradtam. Nehéz volt az, hogy nem értettem, miért történt ez.

– Mi volt az a változtatás, ami a leginkább segített neked?

– Elutaztam egy fél évre dolgozni.

– Ha most itt állna, mit mondanál neki?

– Inkább kérdéseket tennék fel neki, hogy én is lezárjam a múltat.

– Mit tanácsolnál azoknak, akik a vallásfelekezeti különbözőségek miatt gyötrődnek?

– Beszéljék meg, mihez kezdenek a felekezeti különbözőséggel, és hogy tartsanak ki egymás mellett.

Simon Amál

A fiatalokban látjuk a jövőt

(Folytatás az 1. oldalról)

„zártunk be”, azaz létszámcsökkenés miatt a lelkipásztornak nem kellett más munka után néznie. Megmaradásuk érdekében próbáltunk segítséget nyújtani a kis gyülekezeteknek. Tudjuk, ez nem végleges megoldás, az apadás ugyanis folyamatos, csupán az elmúlt egy évben 4000 lélekkel csökkent a reformátusság.

Fontos, hogy tavaly beindult a lelkésztovábbképzés. Ma a lelképásztoroknak olyan kihívásokkal is szembe kell nézniük, amelyek nemcsak az igehirdetési szolgáltatásokra vonatkoznak, hanem a közösségek megszervezésére, életben tartására is. Ezenkívül figyelmet fordítottunk a lelképásztorok pasztorolására is. Arra, hogy ne égjenek ki, figyeljenek többet saját családjukra. Az előbb felsoroltak érdekében születtek kezdeményezések, reméljük, hogy a jövőben mindennek meglesz a gyümölcse.

– És tovább folyt az intézményépítés is...

– Igen. Úgy vélem, ha a külső feltételek hiányoznak, a belső építkezés is paratlaná válhat. Tavaly az egyházkerület néhány kolozsvári épületén jelentős javításokat végeztünk: megújult a Püspöki Hivatal, a Magyar utca 1. szám alatti ingatlan egy része, a Bocskai téren elkezdtük az egyházi múzeum és levéltár, valamint a sajtóközpont kialakítását. A legfontosabb azonban az egyházi szakoktatás beindulása volt, ehhez a magyar kormány segítségével a hidelvei templom szomszédságában egy korábban visszakapott, egykor Szász Domokos püspök által építtetett ingatlant újíttottunk fel. Ez volt talán a legfontosabb kezdeményezés: a fiatalokkal foglalkozunk, bennük látjuk a jövőt, szakmát adunk a kezükbe, hogy próbáljanak szülőföldjükön boldogulni.

A vizitációs bizottság tavaly Erdély több településén is megfordult

– Az elmúlt esztendőben különböző alkalmak folytán – templomszentelés, vizitáció – számos gyülekezetbe jutott el, mit tapasztalt?

– Távoltságban kifejezve 75 000 km-t autóztam. Számos olyan helyen fordultam meg, ahol korábban én sem jártam, vagy ahol évtizedek, évszázad óta nem járt püspök. Szerintem fontos volt ilyen közösségekbe is ellátogatni, mert a gyülekezetek érezhették: az egyház nem feledkezett meg róluk, és a felmerülő gondokban próbál segíteni. Sikeres volt a vizitációs

A vizitációk a rossz idő ellenére is mosolyt csaltak a résztvevők arcára

program is, amelyet elindítottunk: minden egyházmegyében legalább egy gyülekezetet meglátogattunk, és a kiértékelés folyamán találkoztunk az egyházmegye lelképásztoraival is. Ezek is olyan alkalmak voltak, amikor közös dolgainkról, különböző problémákról lehetett eszmecsere folytatni. A Kárpát-medence legnagyobb egyházkerületét ugyanis nem könnyű megismerni, összetartani. Ezért 2015-ben is igyekszem ezt a munkát folytatni.

– A Mikó-ügyben elmarasztaló ítélet született, amely rányomta bélyegét az elmúlt esztendő végére. Van-e valamilyen remény arra, hogy az iskolaépületet mégis visszakapjuk?

– Való igaz, hogy engem is, másokat is megdöbbentett az ítélet. Nemcsak itt Erdélyben, hanem Kárpát-medence-szerte. Az ördög

mindig munkálkodik: az embert el akarja téríteni céljaitól. Nem állítom, hogy nem fáj, és azt sem, hogy az épület nem fontos számunkra, de nem engedhetem, hogy rossz érzés uralkodjék el a közösségen. Az utolsó esélyünk ebben az ügyben az, hogy a strasbourgi emberi jogi bírósághoz forduljunk. Jelen pillanatban ennek előkészítése is folyamatban van. Reméljük, Európa előbb-utóbb csak rádöbben arra, hogy ezt mégsem lehet megtenni. Ugyanis Svájcban, Németországban, Ausztriában, Csehországban és több más helyen a felekezeti iskolák az egyház szerves részét képezik. A román állam azonban úgy ítélte meg, hogy a kollégiumok külön jogi entitást képeztek, és nem az egyház fennhatósága alá tartoztak. Holott évszázadokon keresztül éppen fordítva volt.

– Milyen tervek vannak az idei évre?

– A problémákat nem a külső feltételek hiányában látom, hanem a belső építkezés folyamatában. Növekednie kell hitünknek, az összetartozás érzésének, az egymás iránt érzett felelősségnek, a szeretetnek, az áldozatkészségnek. Ezekben

kellene leginkább fejlődünk. Ha ugyanis ez megtörténik, a külső feltételek is javulni fognak.

Ezenkívül megkezdett terveinket idén szeretnénk továbbvinni. Fontos lenne év végére befejezni a kolozsvári Bocskai téren az egyházkerületi levéltár és az egyházi múzeum épületét. Tervbe vettük a teológia épületének kívül-belül való felújítását, sportpálya építését. Szeretnénk ugyanakkor az oktatásban is segítséget nyújtani, mert azt látjuk, hogy a teológusok sok mindent nem tanulnak meg, s erre akkor döbbennek rá, amikor gyakornokként kikerülnek a gyülekezetekbe. Ezért néhány képzőmodult is el fognak végezni.

Próbáljuk a lelképásztori szolgálat minőségét javítani, a zsinat ugyanakkor múlt év végén arról is döntött, hogy válás esetén hivatalból fegyelmi eljárás indul a lelképásztor ellen. Ennek természetesen van egy megelőző szakasza is, a lelkigondozás, amelyet a Lelkészsövetség vállalt fel.

Az európai uniós pályázatok lehívására is nagy gondot fordítunk, ám ebben a szakaszban még nem látjuk, hogy a Romániának megítélt összegeket az egyházak és kulturális intézményeik milyen módon tudják megpályázni. Ugyanis mindig az adott ország dolgozza ki a pályázati feltételeket.

Szeretnénk a Marosvásárhelyi Bod Péter és a Kolozsvári Bethlen Kata Diakóniai Központjainkat úgy átalakítani, hogy azok az ifjúsági munkát jobban szolgálják. A kivitelezéshez azonban még igazgatótanácsi döntések szükségesek, ám az biztos, hogy mindkét esetben az oktatás továbbfejlesztését fogjuk szem előtt tartani. A nemrég létesített kolozsvári szakiskolának a sikere abban is megerősít, hogy ezt a kezdeményezést máshol is beindíthatjuk, ahol erre az igény és a lehetőségek adottak.

Somogyi Botond

A Prücskök védőangyalai

Beszélgetés Török-Ágoston Rebeka főszerkesztővel

Nemrég új erdélyi gyermeklap született, a *Prücskök Kulturális Gyermekmagazin*, amelynek székhelye a kolozsvári Báthory István Elméleti Líceum kisépületében van. A magazin egy gyermekeknek szóló egyesület keretében működik, amelynek célja, hogy fejlessze az alkotókészséget, hangot adjon a gyermekeknek, és ezáltal a prücskök üzenetét valóban meghallja a világ. Az indulásról, a célokról Török-Ágoston Rebekát kérdeztük.

– *Hogyan született meg a Prücskök Kulturális Gyermekmagazin?*

– Tanításom során rájöttem, gyönyörű alkotásokkal rendelkeznek a gyermekek. Rajzokkal, mesékkel, legendákkal, versekkel, és sokkal szebb dolgokat tudnak létrehozni, mint a felnőttek. Létezik a szemükben az a kicsi szikra, az a „fényugár”, ami a felnőttekből már kihalt. Ezt a fényugarat az írásaikkal igazán őszintén tudják nekünk továbbadni... Innen pattant ki az ötlet, amelyet kollégámnak, Pálfi-Horváth Ernő-Áronnak is elmeséltem, aki támogatott a tervben. Így kezdődött a szerkesztőség kialakítása. Ligia Tofana, Szados Apolka a ruhatervezés műhelymunkáiról gondoskodik, Kassay Réka kolléganőmmel együtt pedig tulajdonképpen támpillérei a szerkesztőségnek. A csütörtök délutáni animációs műhelymunkákon Kassay Réka foglalkozik a gyermekekkel, és vele fedezik fel a gyermekek azt, hogyan kell mesét kitalálni. A gyermekek behozhatják rajzaikat, meséjüket és összeállíthatják együtt a szerkesztőkkel. De szabadon is dolgozhatnak a szerkesztőségben, mert szerintem a gyermekek számára nagy öröm, ha olyan mesét tudnak kigondolni, amelyet például a tévében látnak.

– *Nagyon összetett szerkezetű, sokféle tekintő lap, sajátos gyermekképe van, és hát annál is meglepőbb, hogy foglalkozásokat is kötnek hozzá. Tehát a Prücskök egy összetett gyermekprogramban is bábáskodik?*

– Ez nagyon szépen van így megfogalmazva, igen, egy „összetett gyermekprogram”. Az elektronikus sajtó része azért is volt kitalálva, hogy az internet segítségével megtekinthetik a beküldött rajzaikat azok a gyermekek is, akik valamilyen oknál fogva a foglalkoztató órákra nem tudnak eljutni. Ugyanis mi nemcsak filmekkel, különféle videókkal, és animációkkal szeretnénk szórakoztatni, tájékoztatni és formálni a kisdíjakokat, hanem az online és írott sajtó mellett a foglalkoztató órák az animációról, a mesekészítésről mint összetett jelenségről is szólnak. És mivel a gyermekek imádják a mai technológiát és a számítógépek világát, a foglalkoztató órák által fejleszthetik tudásukat és új programokat tanulhatnak. Viszont az animációs műhelymunkák mellett idővel szeretnénk más foglalkoztatásba is bevinni a gyermekeket, például különböző hangszereken is megtanulhatnak játszani, lesznek színjátzó körök, táncórák, szabóműhelyek, barkácsolások, gyöngyfüzések, babakészítés, és sok más lehetőség. Szeretnénk, ha létrejönne

egy összetett, színes és gyermekközpontú műhely. Ezért is volt szükségünk székhelyre, ahol a lapot készítjük, de az órákat is megtartjuk. Ide a gyermekek fogalmazással, rajzzal, bármilyen kérdéssel bármikor betoppánhatnak.

Pályázatokat hirdetünk, jótékonysági és galaesteket rendezünk majd, amelyeknek bevételéből az árvaházban élő gyermekeket, illetve

Komolyan nem értem őket... Először megtanítanak járni és beszélni, később azt mondják: „ülj le és maradj csöndben!”

a hátrányos helyzetben lévőket tudjuk segíteni. Szeretnénk, hogy ha a *Prücskök* a gyermekek védőangyala lenne.

– *Mennyire támogatták az ötletet a pedagógusok?*

– Több pedagógus is pozitívan állt hozzá az ötlethez. Szeretnénk, hogy ne csak a gyermekekkel ismertessük meg a lapot, hanem a tanárokkal is, hogy meggyőződjenek a munkamenet egyszerűségéről, és arról, hogy a lap a gyermekalkotásért született meg. Próbáljuk segíteni és színesebbé tenni a pedagógusok munkáját, nem pedig megnehezíteni.

– *Forradalmi ötlet a Prücskök. A magazinhoz kapcsolódó tevékenységek különálló, a gyermekek számára bebarangolásra váró mesebeli világokat varázsolnak...*

– Ez tényleg így van, hisz a gyermekek segítségével önmagukat formálják, alakítják és felfedezik saját magukban azokat a

dolgokat, amelyek még esetleg nem kerültek felszínre: a jó író vagy rajzoló készségüket, a jó hangszerkezelő képességüket. Mindez közösségben történik, tehát társakkal barátkoznak, őket is jobban megismerik. Sokat számít ugyanis, kikkel barátkoznak a fiatalok, milyen körökben forgolódnak. Azáltal, hogy folyamatosan alkot egy gyermek, illetve társai munkáit nézegetheti, olyan szinten formálja saját magát is, hogy az alkotás ízét észrevétlenül is megszereti. Minden diáknak fontos, hogy úgy élje meg a gyermekkorát, hogy véleményét, munkáját értékelték.

– *Ez a szabadságillat felidézte a Sztehlo Gábor által teremtett gyermekköztársaságot is, amely a második világháború idején létezett, és azok, akiknek részük volt ebben, úgy emlékeztek erre a néhány évre, mint gyönyörű lehetőségre, amikor önmaguk lehettek. A Prücskök szellemiségében és programjában vannak-e ilyen jellegű rokon modellek?*

– Természetesen ez személyiségformáló lehetőség is: teljes szabadságot nyújtunk a gyermekeknek. Amellett, hogy tanítjuk őket, kezükbe adjuk az eszközöket, rájuk bízunk, mit is akarnak létrehozni: milyen jellegű mesét, zenét vagy milyen szabású ruhadarabot akarnak készíteni... Ezáltal számukra szabadságot adunk, és közben szárnybontogató munkát is végzünk. Segíteni szeretnénk a gyermekeknek abban, hogy merjenek alkotni. És remélem, hogy ez a hely is olyanná fog válni, ahol a gyermekek jól fogják érezni magukat, és saját köztársaságuk lesz. Szeretnénk ugyanakkor azt is, hogy ez az erdélyi lap az iskolák közötti kommunikációvá nője ki magát. A *Prücskök* látható védőangyal, aki örködik, vigyáz a gyermekekre, szárnyakat ad, ha kell, amelyekkel saját álmaikat is megvalósíthatják.

Csog Szidónia

Szülők figyelmébe!

Ha ma kihagyod az esti mesét, holnap lehet, hogy már nem is kéri fiad, lányod.

Ha ma nem ülsz le vele a társasjáték mellé, a jövő héten már késő lehet.

Ők ma gyermekek, s öt-hat év múlva, amikor a megélhetési gondok kevésbé szorítanak, már nem pótolhatod a légózást, a babázást.

Ha most kihagyod az együttlét meghitt perceit, évek múltán (talán) a meghitt beszélgetéseket sem igénylik.

Ha most nem sétálsz velük kézen fogva, akkor pár év múlva végleg elengedik a kezedet, és kapaszkodó nélkül elsodródhatnak.

A gyermekkor napjai, hetei, hónapjai visszahozhatatlanok.

Téglák ezek, amelyekre felépül az életük.

Ha sok téglá hiányzik, az építmény összedőlhet.

Alávetettség. Rémálom vagy előrejelzés?

Michel Houellebecq francia író könyvéről

Egyszerűen nem lehet letenni. Nincs még szerző, aki ennyire kíméletlenül bemutatná a nyílt társadalommal kapcsolatos rémálmaidat, mint ő – olvasható egy német újságban. Más sajtótermékben a következőt olvashatjuk: Houellebecq a francia és az európai jelenkor vigasztalhatatlan helyzetét írja le, melyben szinte mindenki akarata ellenére ki van szolgáltatva annak a nyomásnak, ami olyan kívánatos helyként tünteti fel a pénzzel és mohósággal hajtott piacgazdaságot. De hát miről is van szó?

A *Charlie Hebdo* szerkesztősége elleni támadás napján, január 7-én jelent meg az 58 éves, külön francia író „Alávetettség” (*Soumission*) című regénye, németül hihetetlenül gyorsan, már január 16-án piacra került *Unterwerfung* címen. Egészen nyilvánvaló, nem véletlenül. Nem az abszolút üzleti siker reményében, hanem elsősorban döbbenetes témája és prognózisa révén. A cselekmény a 2022-es évi Franciaországban játszódik. A Mohamed Ben Abbés nevű karizmatikus muszlim politikus mind több potenciális választót nyer meg. A szocialisták és a konzervatívok is szövetséget kötnek Ben Abbés-val, hogy a jobboldal térhódítását megakadályozzák. S mi a végeredmény? Ben Abbés Franciaország államelnöke lesz, megváltoztatja az Alkotmányt, teokráciát, azaz istenuralmat vezet be, meg a Saríját, a patriarkalizmust és a poligámiát.

A regény a mai politikai Franciaország és a franciák jó részének két aggodalmára épít: a jobboldaltól és az Európa iszlamosításától való félelemre. A regény címeként szereplő francia és német szó (*soumission*, illetve *Unterwerfung*) az iszlám vallásosság lényegére is utal, a hívők teljes alávetettségére és odaadására Istennek/Allahnak. A szerző könyve keletkezéséről a párizsi, illetve kölni bemutatón elmondta: regénye nem az iszlámtól való félelemből született. Eredetileg egy megtérés történetét szeretne megírni: azt, ahogyan egy irodalomtudós áttér a katolicizmusra. Címének is mást szánt, az a *Megtérés* (*Conversion*) lett volna. De az utóbbi idők eseményei közbeszóltak.

Fóbiák regénye?

A párizsi események kísérteties időszerűséget adtak a regénynek. Már olyan vélekedések is vannak, hogy a *Charlie Hebdo* terroristái tudták jól a könyv megjelenésének napját, ezért időzítették csapásukat arra a napra. Az író azóta rendőri védelem alatt áll. A regényben államelnökségig emelkedő Mohammed Ben Abbés ugyan muszlim testvér, mindennek előtt oportunista, aki jó érzékkel használja ki a többszörös csődöt, ami a médiákat, a jobb- és baloldalt jellemzi. Houellebecq könyvét sokféle jelzővel lehet illetni, mint ahogyan meg is tették ezt: halmozott fóbiák vagy halmozottan szuggerált fóbiák könyve az övé, politikai fóbia, médiafóbia, keresztyénség-fóbia, emberfóbia, iszlámfóbia mind beleolvasható vagy kiolvasható belőle. Vajon a szuggerált fóbiák könyveként nem valamiféle öngerjesztett és társadalomgerjesztő, önbeteljesítő programadás rejtezik benne? Nem azt akarja üzenni, gyerünk, tegyetek meg mindent azért, hogy

2022-ben az Eiffel-torony tetejére felszálljon az iszlám félhold?

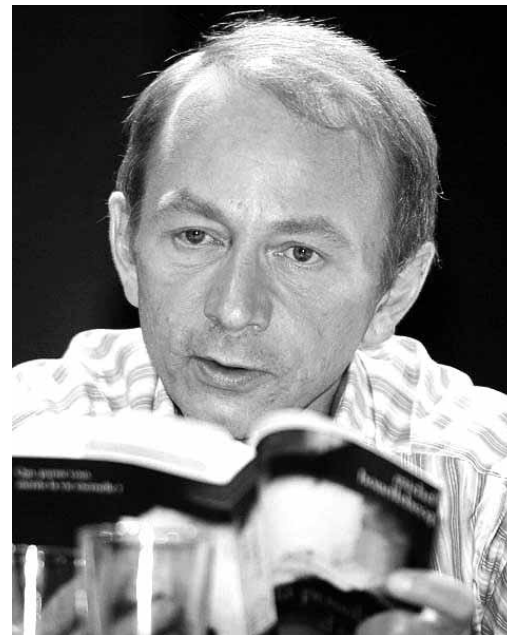
Miféle Isten nevében?

A regény főalakja mindhiába keresi az igazi szeretetet. Ezért téved feslett párizsi „csukák” pillanatnyi öleléseibe, s ugyanígy jár az istenkereséssel is, mert az igazi megnyugtató vallást nem találja meg. Legalábbis addig nem, amíg az új muzulmán államelnök változásokat nem hoz: az asszonyoknak el kell fátyolozniuk bájaikat, az egyetemi tanárnak és másoknak át kell térniük az iszlámra, az arab lesz az államnely, és a fátylak titkait a soknejűség lebbenti fel. De megmaradnak a „párizsi” szolgáltatások is, meg az alkoholfogyasztás szabadsága. Mert az új elnök ugyan muszlim, de mindenekelőtt oportunista, azaz megalkuvó vallási elvei ellenére, illetve azok mellet, felett (?). Egy kicsit mintha azt sugallná ezzel, a világ nem a párizsi gyilkosságok során vagy után kezdett nagyon mássá válni, megváltozni, hanem már előtte kezdetét vette valami végzetes változás. És ez egyszerre messze innen, messze túl van az „Én vagyok Charlie” vagy az „Én nem vagyok Charlie” majdnem politikai karikatúrába torkoló tömeg-társasjátékan.

Mert az mégsem médiareklámok, szenzációkereső álpróféták és írók intermezzója vagy könnyelműsége, hogy ne írjam: felelőtlenség pusztán, hogy miközben *Párizsban egy ugyanazon a napon robbant a borzalmas terrorakció és Michel Houellebecq könyve*, aközben – mintegy az elterelt figyelem és a hírárnnyék rejtekében, nagyon galádul – Nigériában mindennél brutálisabban kezdett mézárolni a Boko Haram? Templomok, fálvak égtek, vonulásuk útját több mint 2000 halott jelezte. Ugyanúgy Allah nevében és dicsőségére. Micsoda abszurdum. S a világ csak lassan ocsúdott fel, szerzett tudomást a hatalmas afrikai belháború újabb felvonásáról.

Isten nem sérteget, de nem is lehet Őt megsérteni

A Német Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, *Reinhard Marx* kardinális fején találta a szöveget, amikor kijelentette: „Isten nem lehet megsérteni”. De a vallásos embereket és érzéseket, közösségeket igen, ezért van szükség a vallásos embereket védő törvényekre. Nem elég a vallásszabadságot deklarálni! Mindenesetre Houellebecq a magyar nyelvterületen is megjelent *Elemi részecskék* című könyvéről adott interjúban kijelentette: „A legbutább vallás mégiscsak az iszlám”. A franciaországi iszlám szervezetek rögvést iszlámellenes rasszizmussal vádolták meg őt, be is perelték

A szerző egy budapesti könyvbemutató alkalmával

„fajgyűlöletre és vallási erőszakra történő bujtogatás” vádjával, de a bíróság 2002 októberében ezt elutasította, hivatkozással az Alkotmányra, amely biztosítja a vallások kritikájának a jogát. Meglehetősen nagy utat tett meg a francia satirikus író az interjúban tett kijelentésétől a 2022. évi francia iszlám állam látomásáig. Előretekintő számítás lenne ez, mentőöv egy egész kontinensnek vagy országnak? De miért? Hogy túlzását túlzással, 2002. évi kijelentését 2015. évi regényével rekompenzálja?

Teliholddá kerekedő félhold Európa felett is

Ez az állandó kérdés kering bennem január 7. óta: Hol van hát az írástudók felelőssége? Vagy már ezt is lelőtték január 7-én Párizsban, netán már sokkal előbb? Vagy ezt is feláldozta Michel Houellebecq a satíra és az abszurdum posztmodern oltárán, de kinek, miért? Merthogy szerinte a Nyugat már menthetetlen. Provokátor, a pusztulás prófétája, szélsőséges individualista lenne a francia? Jós vagy (rém)álmodozó? Vannak, akik úgy látják: Houellebecq „*hitvalló egotist*” – így: egotist, azaz csak maga mellett foglal állást. Ez az embertípus lenne Nyugat alkonyának a prófétája vagy netán terméke? A másik oldalon, akár az 1,5 milliárd hívőt számláló iszlám oldalán ugyanis nem csak imaszöveges százmilliók élnek. Hanem mindenre elszánt, egyre növekvő számú „fekete sereg” vonul fekete zászlók alatt Allah nevében. Ha Európa vagy Franciaország ennyire „egotist”-a lenne, akkor már most félhold fénylene az Eiffel-torony tetején. Sokakkal együtt én sem látom még feltűnni a félholdat az Eiffel-tornyon. Az égen havonta igen, de ez még nem ugyanaz. És ez a félből teliholdba kerekedő égitest még jótékonyan árasztja ezüst fényét a Notre-Dame-ra éppúgy, mint az egész világra. A keresztyénségre ugyanúgy, mint az iszlámra vagy más vallásokra. Elég lesz ez arra, amire? Ezért mi még kitartóan kérleljük az egek Urát...

Dr. Békefy Lajos

Hírek – Események

Böjti tanácsok gyülekezeteink számára

(Folytatás az 1. oldalról)

hogyan vigyen. 4. Mondjunk le valamilyen kedvenc ételünkről! Figyeljünk arra, hogy lelki éhségünk mélyebb legyen: ne csak az étel után, hanem Isten után vágyakozzunk. 5. Vegyük észre a természet szépségeit és csodáit! Isten csodálatos világot adott, örüljünk és adjunk hála-ért! 6. Imádkozzunk azokért, akikkel a nap során találkozunk! 7. Takarítsuk el a szemetet! Az otthonunkban, a munkahelyünkön felhalmozódó rendetlenség a szívünkben uralkodó rendetlenséget is tükrözheti. Tégy rendbe egy fiókot, egy elhanyagolt helyiséget, és gondoldj arra, Isten hogyan akar rendet tenni benned!

8. Kedves bibliai alakunk életéből ragadjunk meg egy mozzanatot, azt igyekezzük megvalósítani! 9. Félelemböjti. Valahányszor félelem támad bennünk, érzésünket formáljuk hálaadó, magasztaló imádsággá, amiben kifejezzük, hogy Istenbe vetett bizalmunk nagyobb, mint a félelmünk. Figyeljük, mennyivel könnyebb a napunk, ha a hit és nem a félelem parancsol! 10. Bocsássunk meg! A Miatyánkban azt kérjük, úgy bocsásson meg Isten nekünk, ahogy mi egymásnak. 11. Rádióböjti vagy számítógépböjti. Ma ne kapsold be! Olyan sok hanggal és zajjal töltjük meg az életünket, hogy ama halk és szelíd hangot nem tudjuk meghallani. 12. Emlékezz egy áldott elődödre: lehet az egy idősebb családtag, rokon, barát, aki már lehet, hogy nem is él. Idézd emlékezetedbe azt, amit tőle tanultál! Azért lehettünk hívővé, mert valaki beszélt róla nekünk. 13. Erőszakböjti. Ne hangoskodj, ne légy erőszakos, de légy kedves, türelmes! 14. Ma a gyülekezetedért és lelkipásztorodért imádkozz, akire Isten az igehirdetés szolgálatát bízta, emlékezz: a papjával perle népen áldás nem lehet!

15. Vegyünk részt az istentiszteleten! Énekeljünk! 16. Ma keressük az alkalmat arra, hogy elismerjük valakinek az erőfeszítéseit! 17. Hallgassunk! Egyik legjobb eszköz arra, hogy kifejezzük gyermekeink iránti szeretetünket,

ha időnkől adunk nekik, s odafigyelünk rájuk. Ma még inkább figyeljünk arra, mit akarnak mondani nekünk. Ma a csendet ízlelgessük, és figyeljük: Isten talán valami nagy hiányérzetünkre akar választ adni! 18. Szépítőszerböjti. Ma ne használj kozmetikumot! Emlékezz: porból lettünk és ismét porrá leszünk. 19. Adakozz! Mondj le édességről, cigarettáról vagy valami olyasmiről, amit szeretsz. Az árát add valakinek, aki rászorul. 20. Szakíts időt a játékra! Az öröm Isten országának jellemző vonása. Szakíts időt arra, hogy gyermekeiddel játssz, társasjátékozz, énekelj vagy mesélj nekik! 21. Olvass keresztyén könyvet! Hitünk épülésére szolgálhat a Biblia mellett más hitmélítő, egyházi könyv, kiadvány is.

22. Keresd a jót! Figyelj arra, milyen jót kaptál Istentől: család, barátok, munkatársak stb. Mondj el a nap folyamán legalább egy dolgot valakinek, amiben Isten szeretetét ismerted föl. 23. Édességböjti. Ne egyél édességet, de figyelj oda azokra az ízekre, amelyeket Isten azon kívül adott! 24. Vizsgáld meg lelkiismeretedet! Vizsgáld meg magad, kérj Istentől erőt, hogy hajlandó légy földadni olyan szokásodat, ami megakadályoz abban, hogy kifejezd szeretetedet Isten és a családod iránt. 25. Pletykaböjti. Szívesen feketítjük be a másikat, hogy mi különbnek mutatkozzunk. Ma gyakorold magad abban, hogy nem figyelsz oda pletykákra, és nem is adsz tovább ilyeneket! 26. Készség kérése! Gyakran tudjuk, hogy mit kellene tenni, de nem tesszük. Kérd Istent, hogy tegyen késszé a cselekvésre, és segítsen véghezvinni azt, amit elhatározottál! 27. Légy békességteremtő! Boldogok a békességteremtők... Imádkozz békéért! Világunk tele van békétlenséggel, fájdalommal. Kérd Istent, adjon békét egyének, népek és a világ számára! 28. Küldj üdvözlőt! Írj levelet, vagy hívd fel valakit, aki magányos! Gyermekeidet is kérheted, segítsenek rajzolni, írni.

29. Légy rejtett samaritánus! Tégy valamit egy családtagodért anélkül, hogy hivalkodnál azzal, hogy te voltál. Isten látja, s nyilván megfizet. 30. Öszinteség! Vizsgáld magad a nap folyamán, mennyire őszinték a szavaid, a viselkedésed, a motivációid. Leplezd le önmagad előtt hazugságaidat és törekedj őszinteségre! 31.

Töröld le a könnyet „Jézus arcáról”! Ahol szenvedést látsz, segíts, nem várva érte semmit! 32. Kritikaböjti. Ma a kritizálás kísértésében tanulj megállni! Családtagjaid bírálása helyett légy kedves velük, vagy egyszerűen maradj csendben. Korholás helyett dicsérd gyermekeidet, ismerd el bennük a jót! 33. Önbecsmérlés böjtje. Gyakran önmagunknak vagyunk legnagyobb ellenségei. Olyan szigorúan bíráljuk magunkat, hogy attól nem tudunk lélekben nőni. Ma tudatosítsd magadban, hogy Isten szeretett gyermeke vagy! 34. Figyeljünk belső ösztönzésünkre: mire ösztönöz Isten Igéje, hogyan akarja aktualizálni magát bennünk?! 35. Ma különösen egy családtagodért imádkozz, pl. akinek a helye legközelebb van hozzád!

36. Hangolódj Jézus passiójára! Emelj ki belőle egyetlen mozzanatot! Gondolkodj és imádkozz ezzel kapcsolatban! 37. **Hétfő:** Adj hála-ért Istennek! Írj össze tíz dolgot, amiért igazán hálás vagy Istennek! A hálás élet szent élet. 38. **Kedd:** Ma Te határozd meg a böjt tartalmát. 39. **Szerda:** Ma a „legkisebbekért” imádkozz: a legelhagyottabbakért, legszegényebbekért, legkiszolgáltatottabbakért, hatalom nélkül valóikért. 40. **Nagycsütörtök:** Imádkozz azokért, akik elárultak, hűtlenné lettek hozzád! Imádkozz ellenségeidért! 41. **Nagypéntek:** Köszönd meg, hogy Jézus érted is meghalt a kereszten! Háládat azzal fejezd ki, hogy másnak is elmondod nagypéntek üzenetét: meghalt, hogy a kárhózatból megváltson, örök halál helyett örök életünk legyen. 42. **Nagyszombat:** Rendezd el azt, amit akkor tennél, ha ma hazahívna Urad. 43. **Húsvét:** Fogalmazd meg, mit jelent számodra húsvét! 44. Ne hagyd abba! Gondolj vissza az elmúlt hetekre, válassz ki egyet, amiben gyakorolni szeretnéd magad! Határozd el, hogy ezekre a jövőben is figyelsz!

ISSN-1223-8848

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740/368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia

Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740/295770

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721/564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746/091941

Kóródi Csaba, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723/331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726/529977

Bánffyhungary

Lukács Margit, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724/056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729/807973

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület
gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár

Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.

Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül
a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református

Egyházkerület

Misztófalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában.

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály

Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos

Tördelés: Czirmay Ágnes

